

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **K. N.**, zastoupený Mgr. Pavlem Kužílkem, advokátem se sídlem Blahoslavova 72/4, Přerov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 24. 1. 2017, č. j. 65 A 100/2016 - 28,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Odměna advokáta Mgr. Pavla Kužílka **se určuje** částkou 8 228 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, žalobu, v níž se domáhal ochrany před nezákonným zásahem, jenž spočíval ve vyplácení invalidního důchodu v částkách nižších než v částce přiznané a dále v neposkytnutí vyúčtování vypláceného invalidního důchodu a provedených srážek. Žalobce si byl vědom existence závazků odůvodňujících srážky, ale nebyl si vědom jejich přesné výše a tedy ani výše prováděných srážek.

[2] Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že vystupovala ve věci nejen jako plátce dávky důchodového pojištění v rámci správního řízení, ale taktéž v občanskoprávním řízení, neboť na základě exekučních příkazů prováděla z invalidního důchodu žalobce srážky podle § 299 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“).

II.

[3] Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, usnesením ze dne 24. 1. 2017, č. j. 65 A 100/2016 - 28, žalobu odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s., neboť se žalobce domáhal rozhodnutí ve věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Krajský soud uvedl, že otázka výkonu rozhodnutí formou srážek z důchodu nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví, nýbrž do pravomoci obecných soudů rozhodujících podle o. s. ř.

III.

[4] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s.

[5] Tvrzenou nezákonnost spatřoval stěžovatel v nedostatečném vypořádání s jeho argumenty. Dle stěžovatele se krajský soud obsahu žaloby dostatečně nevěnoval a pouze ji mechanicky odmítl. Stěžovatel se neztotožnil s názorem žalované a krajského soudu, že se nejedná o věc spadající do správního soudnictví.

[6] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[7] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že srážky z invalidního důchodu provádí na základě nařízení výkonu rozhodnutí soudem v souladu s § 299 o. s. ř. Žalovaná se ztotožnila s právním názorem krajského soudu a navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

V.

[8] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Stěžovatel uplatnil námitky podle § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. S ohledem na skutečnost, že napadeným rozhodnutím krajského soudu je usnesení o odmítnutí žaloby, je ovšem z povahy věci v kasační stížnosti možno namítat pouze nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu podle zmiňovaného ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jak plyne z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu, např. z rozsudku ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS: *„Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.“*

[11] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem krajského soudu, jenž ve svém usnesení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, č. j. 3 Ads 80/2006 - 49, publ. pod č. 1074/2007 Sb. NSS: *„Otázka výkonu rozhodnutí formou srážek z důchodu totiž nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví, nýbrž do pravomoci obecných soudů rozhodujících podle občanského soudního řádu.“*

pokračování

[12] Krajský soud tedy posoudil rozhodnou otázku správně, neboť podle § 299 odst. 1 o. s. ř. a judikatury Nejvyššího správního soudu spadá přezkum výkonu rozhodnutí formou srážek z důchodu do úseku civilního soudnictví.

[13] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[14] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, jíž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

[15] Stěžovateli byl krajským soudem ustanoven advokát podle § 35 odst. 8 s. ř. s., který podle poslední věty tohoto ustanovení zastupuje stěžovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci za řízení o kasační stížnosti odměnu za dva úkony právní služby, a to za další poradu s klientem [§ 11 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále jen „advokátní tarif“] a za sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Odměna v celkové výši činí 6 200 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. téže vyhlášky], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů za dva úkony v celkové výši 600 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky). Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna je dále zvýšena o částku odpovídající této dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně, vypočtená podle citovaného zákona, činí 1 428 Kč. Celkem tedy odměna ustanoveného advokáta činí částku ve výši 8 228 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu